

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) 2015/1588

af 13. juli 2015

om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på visse former for horisontal statsstøtte (kodifikation)

(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 109,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 994/98 ⁽²⁾ er blevet ændret væsentligt ⁽³⁾. Forordningen bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.
- (2) I medfør af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) er det Kommissionen, der har hovedansvaret for vurdering af, om støtten er forenelig med det indre marked.
- (3) Det er en forudsætning for et velfungerende indre marked, at konkurrencereglerne anvendes stringent og effektivt på statsstøtte.
- (4) Kommissionen bør have bemyndigelse til — gennem forordninger på områder, hvor den har tilstrækkelig erfaring til at fastlægge generelle kriterier for forenelighed — at erklære, at visse specificerede former for støtte er forenelige med det indre marked i henhold til en eller flere af bestemmelserne i artikel 107, stk. 2 og 3, i TEUF og er undtaget fra proceduren i artikel 108, stk. 3, i TEUF.
- (5) Gruppefritagelsesforordninger sikrer gennemsigtigheden og retssikkerheden. De kan anvendes direkte af nationale domstole, jf. dog artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 267 i TEUF.
- (6) Statsstøtte er et objektivt begreb, der defineres i artikel 107, stk. 1, i TEUF. Kommissionens bemyndigelse til at vedtage gruppefritagelser i henhold til denne forordning gælder alene for foranstaltninger, der opfylder alle kriterierne i artikel 107, stk. 1, i TEUF, og derfor udgør statsstøtte. Medtagelse af en vis kategori af støtte i denne forordning eller i en fritagelsesforordning foregriber ikke, at en foranstaltning betegnes som statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i TEUF.
- (7) Kommissionen bør bemyndiges til at erklære, at støtte til små og mellemstore virksomheder, støtte til forskning, udvikling og innovation, støtte til miljøbeskyttelse, støtte til beskæftigelse og uddannelse samt støtte tildelt i overensstemmelse med det kort, som Kommissionen har godkendt for tildeling af regionalstøtte i hver medlemsstat på visse betingelser er forenelig med det indre marked og ikke er omfattet af underretningspligten.

⁽¹⁾ Udtalelse af 29.4.2015 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 994/98 af 7. maj 1998 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske unions funktionsmåde på visse former for horisontal statsstøtte (EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1).

⁽³⁾ Se bilag I.

- (8) Innovation er blevet en politisk prioritet for Unionen som led i »Innovationsunionen«, der er et af Europa 2020-flagskibsinitiativerne. Desuden er mange støtteforanstaltninger til fordel for innovation forholdsvis små, og de skaber ingen væsentlige konkurrencefordrejninger.
- (9) I sektoren for kultur og bevarelse af kulturarven vil en række foranstaltninger truffet af medlemsstaterne muligvis ikke udgøre støtte, fordi de ikke opfylder alle kriterierne i artikel 107, stk. 1, i TEUF, f.eks. fordi støttemodtageren ikke udfører en økonomisk aktivitet, eller fordi samhandelen mellem medlemsstaterne ikke påvirkes. I den udstrækning foranstaltningerne inden for kultur og bevarelse af kulturarven faktisk udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i TEUF, bør Kommissionen dog have bemyndigelse til at erklære, at støtten på visse betingelser er forenelig med det indre marked og ikke er omfattet af underretningspligten i artikel 108, stk. 3, i TEUF. Små projekter inden for kultur, skabende kunst og bevarelse af kulturarven giver normalt ikke anledning til nogen væsentlige fordrejninger og nyere sager har vist, at en sådan støtte har begrænset indvirkning på samhandelen.
- (10) Fritagelser i sektoren for kultur og bevarelse af kulturarven kunne udformes på grundlag af Kommissionens erfaringer, som findes i retningslinjer, f.eks. for film- og audiovisuelle produktioner, eller som er udviklet fra sag til sag. Når der udarbejdes sådanne gruppefritagelser, bør Kommissionen tage hensyn til, at de udelukkende bør dække foranstaltninger, der udgør statsstøtte, at de i princippet bør fokusere på foranstaltninger, der bidrager til målene i forbindelse med »Modernisering af EU's statsstøttepolitik«, og at kun støtte, som Kommissionen allerede har betydelig erfaring med, gruppefritages. Desuden bør der tages hensyn til medlemsstaternes primære beføjelse på kulturområdet, den særlige beskyttelse, som den kulturelle mangfoldighed nyder i medfør af artikel 167, stk. 1, i TEUF, og kulturens særlige karakter.
- (11) Hvad angår statsstøtteforanstaltninger, som skal råde bod på skader forårsaget af naturkatastrofer, såvel som statsstøtteforanstaltninger, som skal råde bod på skader forårsaget af visse ugunstige vejr-situationer inden for fiskerisektoren, er de beløb, der ydes på disse områder normalt begrænsede, og der kan fastlægges klare forenelighedskriterier. Denne forordning bør give Kommissionen bemyndigelse til at fritage en sådan støtte for underretningspligten. Det er Kommissionens erfaring, at en sådan støtte ikke medfører væsentlige fordrejninger, og at der kan fastlægges klare forenelighedskriterier på grundlag af de opnåede erfaringer.
- (12) Under visse omstændigheder finder statsstøttereglerne ikke anvendelse på en række støtteforanstaltninger til fordel for landbrugsprodukter, der er opført i bilag I til TEUF, jf. artikel 42 i TEUF. Artikel 42 anvendes ikke for skovbrug eller for produkter, der ikke er opført i nævnte bilag. Kommissionen bør kunne fritage visse typer støtte til skovbrug, herunder støtte, der er anført i programmerne for udvikling af landdistrikter, samt støtte til fremme af og reklame for produkter i fødevarersektoren, der ikke er opført i bilag I til TEUF, når konkurrencefordrejningerne efter Kommissionens erfaring er begrænsede, og der kan fastlægges klare forenelighedskriterier.
- (13) I henhold til artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 ⁽¹⁾ anvendes artikel 107, 108 og 109 i TEUF på støtte, som medlemsstaterne yder til virksomheder i fiskerisektoren, undtagen betalinger fra medlemsstaterne i henhold til og i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1198/2006. Yderligere statsstøtte til bevarelse af havets og ferskvandsområdernes biologiske ressourcer har normalt begrænsede virkninger for samhandelen mellem medlemsstaterne, bidrager til Unionens mål inden for hav- og fiskeripolitikken og skaber ikke væsentlige konkurrencefordrejninger. De beløb, der ydes, er normalt begrænsede, og der kan fastlægges klare forenelighedskriterier.
- (14) Inden for idrætssektoren, navnlig inden for amatørsport, vil en række foranstaltninger truffet af medlemsstaterne muligvis ikke udgøre støtte, fordi de ikke opfylder alle kriterierne i artikel 107, stk. 1, i TEUF, f.eks. fordi støttemodtageren ikke udfører en økonomisk aktivitet, eller fordi samhandelen mellem medlemsstaterne ikke påvirkes. I den udstrækning foranstaltningerne til fremme af sport faktisk udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i TEUF, bør Kommissionen dog have bemyndigelse til at erklære, at støtten på visse betingelser er forenelig med det indre marked og ikke er omfattet af underretningspligten. Statsstøtteforanstaltninger til fordel for sport, navnlig foranstaltninger inden for amatørsport eller dem, der er i mindre målestok, har ofte begrænsede virkninger for samhandelen mellem medlemsstaterne, og de skaber ikke væsentlige konkurrencefordrejninger. De beløb, der ydes, er normalt også begrænsede. Der kan fastlægges klare forenelighedskriterier på grundlag af de opnåede erfaringer, så det sikres, at støtte til sport ikke giver anledning til væsentlige fordrejninger.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond (EUT L 223 af 15.8.2006, s. 1).

- (15) I forbindelse med støtte til luft- og søtransport er det Kommissionens erfaring, at støtte af social karakter til transport af beboere i afsidesliggende områder, som f.eks. regioner i den yderste periferi og øer, herunder ømedlemsstater, der kun består af én region, og tyndt befolkede områder, ikke giver anledning til væsentlige fordrejninger, forudsat at støtten ydes uden forskelsbehandling med hensyn til transportselskab. Desuden kan der fastlægges klare forenelighedskriterier.
- (16) Kommissionen har i de senere år opnået store erfaringer med og udarbejdet retningslinjer for støtte til bredbåndsinfrastruktur ⁽¹⁾. Det er Kommissionens erfaring, at støtte til visse typer bredbåndsinfrastruktur ikke giver anledning til væsentlige fordrejninger og kunne drage fordel af at være omfattet af en gruppefritagelse, forudsat at visse forenelighedskriterier er opfyldt, og at infrastrukturen udrulles i »hvide områder«, dvs. områder, hvor der ikke findes nogen infrastruktur af samme kategori (enten bredbånd eller meget hurtig næstgenerationsnetadgang (»NGA«), og hvor det ikke er sandsynligt, at der udvikles en sådan i nær fremtid, som beskrevet i kriterierne i retningslinjerne. Dette gælder støtte til etablering af basale bredbåndsnets samt støtte til små individuelle støtteforanstaltninger vedrørende NGA-net og støtte til bredbåndrelateret bygge- og anlægsarbejde og passiv bredbåndsinfrastruktur.
- (17) Hvad angår infrastruktur vil en række foranstaltninger truffet af medlemsstaterne muligvis ikke udgøre støtte, fordi de ikke opfylder alle kriterierne i artikel 107, stk. 1, i TEUF, f.eks. fordi støttemodtageren ikke udfører en økonomisk aktivitet, eller fordi samhandelen mellem medlemsstaterne ikke påvirkes, eller fordi foranstaltningen består af kompensation for en tjeneste af generel økonomisk interesse, der opfylder alle kriterierne i Altmarkdommen ⁽²⁾. I den udstrækning finansieringen af infrastruktur udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i TEUF, bør Kommissionen dog have bemyndigelse til at erklære, at støtten på visse betingelser er forenelig med det indre marked og ikke er omfattet af underretningspligten. Med hensyn til infrastruktur kan små støttebeløb til infrastrukturprojekter være en effektiv måde at støtte Unionens mål på, i den udstrækning støtten minimerer omkostningerne, og den potentielle konkurrencefordrejning begrænses. Kommissionen bør derfor kunne fritage statsstøtte til infrastrukturprojekter til støtte for målene i denne forordning, og til støtte for andre mål af fælles interesse, navnlig Europa 2020-målene ⁽³⁾. Dette kunne omfatte støtte til projekter, der involverer tværsektorielle net eller faciliteter, hvor der er brug for relativt små støttebeløb. Gruppefritagelser kan imidlertid kun gives til de infrastrukturprojekter, hvor Kommissionen har tilstrækkelig erfaring til at definere klare og strenge forenelighedskriterier, der sikrer, at risikoen for potentiel konkurrencefordrejning er begrænset, og at større støttebeløb stadig er underkastet underretningspligten i artikel 108, stk. 3, i TEUF.
- (18) Kommissionen bør ved vedtagelsen af forordninger om fritagelse af støtteformer fra underretningspligten i artikel 108, stk. 3, i TEUF specificere støttens formål, kategorierne af støttemodtagere og de lofter, der begrænser den fritagne støtte til en vis maksimal støtteintensitet, som er beregnet i forhold til de støtteberettigede omkostninger eller et maksimalt støttebeløb, betingelserne for kumulering af støtten samt kontrolbetingelserne, for at sikre, at den støtte, der er omfattet af denne forordning, er forenelig med det indre marked.
- (19) Lofterne for hver enkelt støttekategori, for hvilken Kommissionen vedtager en gruppefritagelsesforordning, kan fastsættes som støtteintensitet i forhold til samtlige støtteberettigede omkostninger eller som maksimale støttebeløb. Herudover bør Kommissionen også bemyndiges til at vedtage gruppefritagelser for visse typer foranstaltninger, der involverer statsstøtte, som på grund af foranstaltningernes særlige udformning ikke kan udtrykkes præcist som støtteintensitet eller maksimale støttebeløb, f.eks. finansieringstekniske instrumenter eller visse typer foranstaltninger til fremme af risikokapitalinvesteringer. Sådanne komplekse foranstaltninger kan involvere støtte på forskellige niveauer: direkte, formidlende og indirekte støttemodtagere. I betragtning af sådanne foranstaltningers voksende betydning og deres bidrag til Unionens mål bør der gives mulighed for at fritage dem. Det bør derfor i forbindelse med sådanne foranstaltninger være muligt at fastsætte lofterne for en specifik støttetildeling som maksimalt offentligt støtteniveau i eller forbundet med den pågældende foranstaltning. Det maksimale offentlige støtteniveau kan omfatte et element af støtte, som eventuelt ikke er statsstøtte, forudsat at den pågældende foranstaltning omfatter mindst nogle elementer, der indeholder statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i TEUF, og disse elementer ikke er marginale.

⁽¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen — EU-retningslinjer for statsstøtteregelemlernes anvendelse i forbindelse med hurtig etablering af bredbåndsnets (EUT C 25 af 26.1.2013, s. 1).

⁽²⁾ Domstolens dom af 24. juli 2003 i sag C-280/00, Altmark Trans GmbH og Regierungspräsidium Magdeburg mod Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, Sml. 2003 I, s. 7747.

⁽³⁾ Rådets henstilling 2010/410/EU af 13. juli 2010 om overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker (EUT L 191 af 23.7.2010, s. 28) og Rådets afgørelse 2010/707/EU af 21. oktober 2010 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (EUT L 308 af 24.11.2010, s. 46).

- (20) Det kan være påkrævet at fastsætte lofter eller indføre andre passende betingelser for underretning om støttetildelingene for at give Kommissionen lejlighed til i de enkelte tilfælde at undersøge virkningerne af visse former for støtte på konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne og vurdere dens forenelighed med det indre marked.
- (21) Kommissionen bør ved vedtagelsen af forordninger om fritagelse af visse støtteformer for underretningspligten i henhold til artikel 108, stk. 3, i TEUF stille yderligere betingelser for at sikre, at den støtte, der er omfattet af denne forordning, er forenelig med det indre marked.
- (22) Kommissionen bør af hensyn til det indre markeds udvikling og funktion have bemyndigelse til gennem en forordning at fastslå, at visse støttetildelinger ikke opfylder alle kriterierne i artikel 107, stk. 1, i TEUF og derfor er fritaget for underretningsproceduren i artikel 108, stk. 3, i TEUF, forudsat at støtten til den samme virksomhed i en given periode ikke overstiger et bestemt fast beløb.
- (23) I overensstemmelse med artikel 108, stk. 1, i TEUF er Kommissionen forpligtet til sammen med medlemsstaterne at føre løbende tilsyn med alle eksisterende støtteordninger. Med henblik herpå og for at sikre størst mulig gennemsigtighed og passende kontrol bør Kommissionen sørge for, at der indføres et pålideligt system til registrering og lagring af oplysninger om anvendelse af Kommissionens forordninger, som alle medlemsstater har adgang til, og for, at den modtager alle de oplysninger fra medlemsstaterne om udbetaling af støtte, der er fritaget for underretning, som er nødvendige for at opfylde denne forpligtelse, og som kan drøftes og evalueres sammen med medlemsstaterne i Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte. I denne forbindelse er det desuden hensigtsmæssigt, at Kommissionen kan anmode om at få adgang til oplysninger, der er nødvendige for at sikre et effektivt tilsyn.
- (24) Medlemsstaterne bør fremlægge resuméer af oplysningerne om de støtteforanstaltninger, de har gennemført, og som er omfattet af en fritagelsesforordning. Offentliggørelsen af disse resuméer er nødvendig for at sikre gennemsigtighed i de foranstaltninger, som medlemsstaterne vedtager. Med udviklingen i de elektroniske kommunikationsmidler er det hurtigt og effektivt at offentliggøre disse resuméer på Kommissionens websted, ligesom det sikrer gennemsigtigheden til gavn for de interesserede parter. Offentliggørelsen af disse resuméer bør derfor ske på Kommissionens websted.
- (25) Kontrollen med støttetildeling omfatter faktiske, retlige og økonomiske spørgsmål af yderst kompleks karakter, der varierer meget i et miljø i konstant udvikling. Kommissionen bør derfor regelmæssigt overveje, hvilke støtteformer der skal være fritaget for underretningspligten. Kommissionen bør kunne ophæve eller ændre de forordninger, som den har vedtaget i henhold til nærværende forordning, når situationen har ændret sig med hensyn til et vigtigt forhold, der lå til grund for vedtagelsen, eller når det indre markeds gradvise udvikling eller funktion kræver det.
- (26) Kommissionen bør i nært og konstant samarbejde med medlemsstaterne præcist kunne definere forordningernes anvendelsesområde og de tilhørende betingelser. For at fremme samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder bør Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte høres, inden Kommissionen vedtager forordninger i henhold til denne forordning.
- (27) Udkast til forordninger og andre dokumenter, der skal behandles af Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte i overensstemmelse med nærværende forordning, bør også offentliggøres på Kommissionens websted for at sikre gennemsigtighed.
- (28) Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte bør høres, inden offentliggørelsen af et udkast til forordning. For at skabe større gennemsigtighed bør udkastet til forordning dog offentliggøres på Kommissionens websted samtidig med, at Kommissionen hører Det Rådgivende Udvalg første gang —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Gruffefritagelser

1. Kommissionen kan ved forordninger vedtaget i overensstemmelse med proceduren i nærværende forordnings artikel 8 og i overensstemmelse med artikel 107 i TEUF erklære, at følgende former for støtte er forenelige med det indre marked og ikke omfattet af underretningspligten i artikel 108, stk. 3, i TEUF:

a) støtte til:

- i) små og mellemstore virksomheder

- ii) forskning, udvikling og innovation
 - iii) miljøbeskyttelse
 - iv) beskæftigelse og uddannelse
 - v) kultur og bevarelse af kulturarven
 - vi) kompensation for skader forårsaget af naturkatastrofer
 - vii) kompensation for skader forårsaget af visse ugunstige vejsituationer inden for fiskerisektoren
 - viii) skovbrug
 - ix) fremme af produkter i fødevarerektoren, der ikke er opført i bilag I til TEUF
 - x) bevarelse af havets og ferskvandsområdernes biologiske ressourcer
 - xi) sport
 - xii) beboere i afsidesliggende områder til transportformål, når støtten er af social karakter og ydes uden forskelsbehandling med hensyn til transportselskab
 - xiii) basal bredbåndsinfrastruktur, små individuelle infrastrukturforanstaltninger vedrørende næstgenerationsnetadgang, bredbåndrelateret bygge- og anlægsarbejde og passiv bredbåndsinfrastruktur i områder, hvor der enten ikke findes en sådan infrastruktur, eller hvor det ikke er sandsynligt, at der udvikles en sådan infrastruktur i nær fremtid
 - xiv) infrastruktur til støtte af de mål, der er anført i nærværende stykkes nr. i)-xiii) samt litra b) og til støtte for andre mål af fælles interesse, navnlig Europa 2020-målene
- b) støtte tildelt i overensstemmelse med det kort, Kommissionen har godkendt for tildeling af regional støtte i hver medlemsstat.
2. Forordningerne omhandlet i stk. 1 skal for hver enkelt støttekategori indeholde angivelse af:
- a) støttens formål
 - b) kategorierne af støtteberettigede
 - c) lofter fastsat enten som støtteintensitet i forhold til samtlige støtteberettigede omkostninger eller som maksimale støttebeløb eller, for visse typer støtte, hvor det kan være svært at identificere støtteintensiteten eller støttebeløbet præcist, navnlig finansieringstekniske instrumenter eller risikokapitalinvesteringer eller lignende, som maksimalt offentligt støtteniveau i eller forbundet med den pågældende foranstaltning, uanset hvordan de pågældende foranstaltninger betegnes i lyset af artikel 107, stk. 1, i TEUF
 - d) betingelserne for kumulering af støtte
 - e) tilsynsvilkårene, jf. artikel 3.
3. Herudover kan forordningerne omhandlet i stk. 1 navnlig:
- a) fastsætte lofter eller andre betingelser for underretning om individuelle støttetildeling
 - b) udelukke visse sektorer fra deres anvendelsesområde
 - c) indføre yderligere betingelser for forenelighed, som gælder for støtte, der fritages i medfør af sådanne forordninger.

Artikel 2

De minimis

1. Kommissionen kan ved en forordning vedtaget i overensstemmelse med proceduren i denne forordnings artikel 8 beslutte, at en støttetildeling på baggrund af det indre markeds udvikling og funktion ikke opfylder alle kriterierne i artikel 107, stk. 1, i TEUF og derfor er fritaget for underretningspligten i artikel 108, stk. 3, i TEUF, forudsat at støtten til den samme virksomhed i en given periode ikke overstiger et bestemt fast beløb.
2. Medlemsstaterne forelægger på Kommissionens opfordring til enhver tid alle ønskede supplerende oplysninger om støtte, der er fritaget i medfør af stk. 1.

*Artikel 3***Gennemsigtighed og tilsyn**

1. Ved vedtagelsen af forordninger i henhold til artikel 1 skal Kommissionen give medlemsstaterne detaljerede regler for at sikre gennemsigtighed i og tilsyn med den støtte, der er fritaget for underretning i overensstemmelse med sådanne forordninger. Sådanne regler omfatter navnlig de forpligtelser, der er fastsat i stk. 2, 3 og 4.
2. Ved iværksættelsen af støtteordninger eller individuelle støtteforanstaltninger, der ikke er omfattet af en ordning, der er blevet fritaget i henhold til forordninger omhandlet i artikel 1, stk. 1, sender medlemsstaterne Kommissionen et resumé af oplysningerne om sådanne støtteordninger eller individuelle støtteforanstaltninger til offentliggørelse på Kommissionens websted.
3. Medlemsstaterne registrerer og lagrer alle oplysninger om anvendelsen af gruppefritagelserne. Hvis Kommissionen får kendskab til forhold, der rejser tvivl om, hvorvidt en fritagelsesforordning anvendes forskriftsmæssigt, forelægger medlemsstaterne Kommissionen alle de oplysninger, den finder nødvendige for at vurdere, om en støtte er i overensstemmelse med den pågældende forordning.
4. Medlemsstaterne forelægger mindst en gang om året Kommissionen en rapport om anvendelsen af gruppefritagelserne i overensstemmelse med Kommissionens specifikke krav, helst i elektronisk form. Kommissionen stiller disse rapporter til rådighed for alle medlemsstaterne. En gang om året drøftes og evalueres rapporterne i udvalget omhandlet i artikel 7.

*Artikel 4***Forordningernes gyldighedsperiode og ændring af forordningerne**

1. Forordninger vedtaget i henhold til artikel 1 og 2 anvendes i en bestemt periode. Støtte, som er fritaget i henhold til en forordning vedtaget i henhold til artikel 1 og 2, er fritaget i forordningens gyldighedsperiode samt i gyldighedsperioden for den overgangsperiode, der er fastsat i nærværende artikels stk. 2 og 3.
2. Forordninger vedtaget i henhold til artikel 1 og 2 kan ophæves eller ændres, når situationen har ændret sig med hensyn til et vigtigt forhold, der lå til grund for vedtagelsen, eller når det indre markeds gradvise udvikling eller funktion kræver det. I så fald fastsætter den nye forordning en overgangsperiode på seks måneder for tilpasningen af den støtte, der var omfattet af den tidligere forordning.
3. Forordninger vedtaget i henhold til artikel 1 og 2 foreskriver en periode som omhandlet i nærværende artikels stk. 2 for det tilfælde, hvor de ikke forlænges, når de udløber.

*Artikel 5***Evalueringsrapport**

Kommissionen forelægger hvert femte år Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om, hvordan denne forordning fungerer. Et udkast til beretning forelægges til behandling i udvalget omhandlet i artikel 7.

*Artikel 6***Høring af de interesserede parter**

Når Kommissionen har til hensigt at vedtage en forordning, offentliggør den et udkast for at give alle interesserede personer og organisationer lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger inden for en rimelig frist, som Kommissionen fastsætter, men som under ingen omstændigheder må være mindre end en måned.

*Artikel 7***Rådgivende udvalg for statsstøtte**

Det Rådgivende Udvalg for Statsstøtte (»udvalget«) oprettes. Det består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant fra Kommissionen som formand.

*Artikel 8***Høring af udvalget**

1. Kommissionen hører udvalget:
 - a) samtidig med at den offentliggør et udkast til forordning i overensstemmelse med artikel 6
 - b) inden den vedtager en forordning.
 2. Kommissionen hører udvalget på et møde, som Kommissionen indkalder til. De udkast og dokumenter, der skal behandles, udsendes sammen med indkaldelsen og kan offentliggøres på Kommissionens websted. Mødet finder tidligst sted to måneder efter mødeindkaldelsen.
- Denne frist kan afkortes for de høringer, der er omhandlet i stk. 1, litra b), samt i hastetilfælde, og når der blot er tale om at forlænge en forordning.
3. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.
 4. Udtalelsen optages i mødeprotokollen. Derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen. Udvalget kan henstille, at udtalelsen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.
 5. Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

*Artikel 9***Ophævelse**

Forordning (EF) nr. 994/98 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

*Artikel 10***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. juli 2015.

På Rådets vegne
E. ETGEN
Formand

BILAG I

OPHÆVET FORORDNING MED ÆNDRINGER

Rådets forordning (EF) nr. 994/98

(EFT L 142 af 14.5.1998, s. 1)

Rådets forordning (EU) nr. 733/2013

(EUT L 204 af 31.7.2013, s. 11)

—

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 994/98	Nærværende forordning
Artikel 1-8	Artikel 1-8
—	Artikel 9
Artikel 9	Artikel 10
—	Bilag I
—	Bilag II